

IPUI BERRIYAK.¹

(ON MANUEL GOROSTIDI JAUNA-RI)

Euskaraz mintza gaitian
munduan geran artian.

Kalabaza eta Baratzuriya.

Kalaza bat zeguen
lurraren gañian,
bere pisutasunez
mugi eziñian;
an inguruan berriz
zan baratzuriya,
tentia ta ernaiya
bizirot churiya;
kalabazak bein diyo
baratzuriyari:
—¡Zér pitiña! Ez aiz or
lurrian ageri,
beti ago tañar, ta
oso nak arritzen,
nik ainbat janta nola
ez aizen aunditzen.—
Onek eranzun ziyon:
—¡a! ustel astua,

(1) Fábulas señaladas con *premio extraordinario* en los Juegos florales celebrados en esta Ciudad en 1890.

beti aunditutzen dek
 zatar ta bastua;
 or ago tontotua
 lurrian etzinta,
 ire gorputz trakatza
 mugitu ezin-ta;
 bai ondo *Kalabaza*
 izan ta izango,
 jorren ustela intzanik
 ez nikan esango!

.

Obea da chikiya
 eta fiña izan,
 ta ez aundi zakarra
 kalabazen gisan;
 askoz obea baita
 apur bat fiñetik
 eta ez asetzeko
 ainbat usteletik.

Katua eta Sagua.

Sagu bat sukaldian
 arkitutzen zala,
 zupatzen urdai preško
 on baten azala,
 zuben ikusi katu
 bertakuak alá
 ta eatsi ziyon prest
 bere azkazala.
 Da esatia zuben
 preso arrapatu,
 zediñ an berarekiñ
 piška bat jostatu,
 eta bere biziya,
 penetan pagatu.
 Jostatzen berarekiñ